

Leder: Det farlige filmforlig

Sidste efterår vedtog politikerne et filmforlig, der udstikker retningen for støtte til dansk film i årene 2007-2010. Det blev et forlig med bred politisk opbakning og med en stor sum penge – en halv milliard kroner årligt – som ingen vist rigtig kunne klage over. Måske netop derfor kom der aldrig meget diskussion om forliget. Det er der nu ellers al mulig grund til.

For kigger man forliget efter i detaljer, begynder svagheder at poppe frem. Og det kan vise sig at være svagheder, som kan få uheldige konsekvenser for udviklingen i dansk film. Den mest fremtrædende svaghed er skiftet i balancen mellem konsulentstøttede film og film, der får penge fra 60/40-ordningen. Konsulentstøttede film vurderes primært på kunstneriske kvaliteter af en konsulent, som også følger filmens udvikling undervejs, og den form for støtte ligger typisk op til, at også mere eksperimenterende film kan komme i betragtning. Film, der støttes via 60/40-ordningen – og det er typisk mere kommercielt orienterede film – skal på forhånd selv skrabe 40 % af finansieringen sammen og kan så få de sidste 60 % af Det Danske Filminstitut.

I forliget er penge blevet flyttet fra konsulentordningen til 60/40-ordningen, hvilket alt andet lige vil gøre det vanskeligere for nytænkende projekter at opnå støtte. Det virker paradoksalt, at det er blevet sværere for netop nytænkende projekter at få støtte, da det jo er den slags projekter, som typisk har de laveste nationale publikumstal og dermed også mest behov for støtte. Til gengæld er det ofte den slags film, der vækker opmærksomhed internationalt og som måske er med til at udbrede kendskabet til dansk film i højere grad, end man umiddelbart kan måle på objektive kriterier.

Hvad der måske er lige så slemt rent filmkunstnerisk set, så er 60/40-tildelinger i filmforliget baseret på et pointsystem, der blandt andet uddeles efter, hvor mange tilskuere instruktørens, manusforfatterens, skuespillernes og producentens tidligere film blev set af. Billetsalget bliver altså en af de primære målestokke for beslutningen om, hvorvidt et fremtidigt filmprojekt kan blive til noget eller ej, hvilket vil gøre det yderst vanskeligt at gennemføre projekter, der har uerfarne kræfter i de ledende funktioner.

Det er bekymrende, at så markante ændringer i støttesystemet kan vedtages med bred politisk enighed og uden noget særlig efterfølgende postyr bortset fra enkelte kritiske røster i branchen.

 [Udskriv denne artikel](#)

 [Gem/åben denne artikel som PDF](#)

 [Gem/åben hele nummeret som PDF](#)

